

В брутально-білий часопростір...

Іван Андрусяк

в брутально-білий часопростір
весна пручається — і все
дорога сполучає кості
недоруйнованих осель

і стеляться пробиті гнізда
крикливими птахами крил
що дочекатися над містом
на нас повинен тільки пил

за сонцем сховані квартали
собак і мух собак і риб
ми не розтанули ми стали
зубато просуватись вглиб

стійка відсутність божевілля
місити глину по воді
дорога сполучає тіло
не залишаючи слідів